

Raudmees

Kord elas üks mees, kes töötas vanaraua kogujana. Ta oli seda tööd teinud juba seitse aastat. Ta kogus kõike, mis oli rauast ja andis üles sulatada. Selle aja jooksul oli ta näinud palju imelikke asju. Mehe unistuseks oli osta endale suur rauasulatusahi, et anda vanarauale uus elu, valmistades neist uusi raudesemeid. Mehe õnnetuseks ei makstud talle palju ning unistus ahjust tundus jäävatki unistuseks.

Ühel hommikul ärgates leidis mees oma välisukse eest roostes seifi. Seif oli väga vana ja nii raske, et mees ei jõudnud seda liigutada. Ta märkas, et avamiseks on vaja kolmekohalist koodi. Esialgu ei osanud mees seifiga midagi peale hakata ning tegi oma igapäevaseid toimetusi edasi.

Õhtul surmväsinuna voodisse heites jäi ta kohe magama. Sel ööl nägi ta väga imelikku unenägu. Ta nägi unes, kuidas sepp pani hobusele alla kolm rauda. Järgmisel hommikul läks mees linna ning tee peal tuli talle vastu hobune, kellel oli kapjade all kolm rauda. Mees pidas seda kummaliseks kokkusattumuseks, aga kolm hobuserauda jäi talle siiski meelde.

Teisel ööl nägi ta taas kummalist unenägu. Ta nägi unes, kuidas vanas mõisas triigivad teenijad seitsme pressrauaga seitset sokki. Järgmisel päeval, kui mees läks taas linna, märkas ta antiigipoe aknal seitset vanaaegset triikrauda ning iga triikraua alt paistis vana sokk. Mees pidas seda taas veidraks kokkusattumuseks, kuid ei teinud asjast seekordki suuremat numbrit.

Kolmandal ööl magas mees väga rahutult. Ta nägi unes, kuidas üheksa raudrüüs meest ajasid taga plehkupannud vangi, teravad mõõgad pea kohale tõstetud. Järgmisel päeval, kui mees läks jälle linna, tormasid temast mööda üheksa kuulivestides politseinikku kumminuiad pea kohale tõstetud, jälitades vanglast põgenenud kurjategijat. Mehele tundus see olukord väga tuttavana, ta oleks seda nagu kuskil näinud.

Tagasi koju jõudnud, silmitses mees tähelepanelikult seifi. Järsku sähvatas talle pähe mõte, et unenäos nähtu, mis kordus ka päriselus, annab vihje seifi avamiseks. Ta meenutas esimest unenägu ja kolme hobuserauda ning tuletas sealt numbri kolm. Teisest unenäost meenusid talle seitse triikrauda, mida ta oli näinud ka antiigipoe aknal ning sellest arvas ta teiseks numbriks olevat seitse. Kolmanda unenäo üheksa raudrüütli ja päriselu üheksa politseinikku viisid ta mõttele, et kolmas number võib olla üheksa.

Mees sisestas seifi koodiavasse numbrid kolm, seitse ja üheksa. Seif hakkas imelikult mürisema ning järsku pahvatas uks lahti. Seifi seest leidis mees raudkinda. Mees pani kinda kätte ja läks oma kogutud vanaraua hunniku juurde. Naljavihuks puudutas ta ühte vanarauatükki ja soovis, et see muutuks haamriks. Silmapilk tekkis mehe ette haamer. Mees mõistis, et raudkinnas aitab tal raha teenida, muutes vanaraua vajalikeks rauast esemeteks.

Järgmised seitse ööd ja seitse päeva tegeles mees vanarauast uute raudesemete valmistamisega. Seejärel läks ta neid linna keskväljakule müüma. Mehe ümber kogunes palju rahvast, kes uudistasid tema asju, mis olid valmistatud väga tugevast rauast. Nende seas oli ka linna ainus rauakaupmees, kelle tooted ei olnud eriti vastupidavad, aga ta küsis nende eest palju raha. Rauakaupmees muutus väga kadedaks, nähes, kui hästi mees oma tooteid müüs, olgugi et need ei maksnud vähem kui tema omad. Samas reklaamis mees neid kui eriti vastupidavaid. Mõne aja pärast ei ostnud keegi enam rauakaupmehelt, vaid kõik soovisid saada ainult mehe valmistatud tooteid.

Rauakaupmees otsustas välja selgitada, kuidas konkurent nii kiiresti ja kvaliteetselt oma tooteid valmistab. Ta hiilis öösel mehe akna taha ja nägi, kuidas mees raudkinnast kasutab. Kaupmees nuputas, kuidas kinnast endale saada. Ta lasi oma naisel kududa sama tooni kinda ning läks sellega mehe leti ette. Mehe raudkinnas lebas laual ning mees ise oli samal ajal ametis kliendile toote tutvustamisega. Rauakaupmees vahetas märkamatuks kindad ära. Ta läks keset väljakut, pani kinda kätte ning sirutas käe võidukalt taeva poole. Silmapilk muutus ta raudkujuks ning raudkinnast enam kaju käest kätte ei saanud mees ega keegi teine.

Mees oli aga teeninud piisavalt raha, et osta endale sulatusahi ning teda hakati kutsuma Raudmeheks. Kui ta veel surnud ei ole, siis raudkindlalt sulatab ta rauda tänapäevani.

Paul Oskar Tomberg

Tabasalu ÜG, 5.b

Juhendaja: Janika Ojamäe

Krista Savitsch krista.savitsch@tyg.edu.ee